23.06.2013 г. / 11:34:27

Вяра

Ден на Света Троица - рожденият ден на Христовата Църква

Празника на Света Троица. Фрагмент от стара гръцка икона. Света Гора-Атон

От времето на Мойсей ветхозаветната Църква ежегодно празнувала деня на Петдесетница (1), настъпващ след изтичане на седем недели (седмици) след Иудейската Пасха, поради което се наричал празник на седмиците(2). Това тържество, съпроводено от знаменателни обреди, било установено в памет на Синайското законодателство, дадено от Бога на великия вожд на древния Израил Моисей (3).

Този празник на ветхозаветната Петдесетница бил предобраз на Новозаветната Петдесетница, наречена Ден на Света Троица и Сионското законоположение. Още пророк Исайя предсказал, че "от Сион ще излезе законът и от Иерусалим

словото Господне" (4) и пророк Иоил предизвестил: "ще излея от Моя Дух върху всяка плът... защото на планина Сион и в Иерусалим ще бъде спасението". (5)

Преди Своите страдания и смърт Господ Сам обещал на апостолите, скърбящи заради Неговото отшествие, да им изпрати вместо Себе Си Друг Утешител, Духът на Истината, Който да ги "наставлява на всяка истина" (6). След Своето Възкресение Господ предизобразил окончателното изливане на Светия Дух, като "духнал" на учениците Си "и им казал: "приемете Духа Светаго" (7). Преди възнасянето на небето Спасителят отново пред възвестил на апостолите, че те "не много дни от днес ще бъдат кръстени с Дух Светий" (8).

След Възнесението Господне Неговите ученици и апостоли се върнали от Елеонската планина в Иерусалим (9) и отишли според Преданието в онзи същия дом в Сион, където била извършена Тайната вечеря Христова. Там те пребивавали в единомислие и молитва, заедно с още някои жени и Божията Майка (10), очаквайки слизането над тях, по обещанието на Господа, на Светия Дух, и се подготвяли да приемат Неговите благодатни дарове.

В десетия ден след Възнесението на Господа, съвпадащ с иудейската Петдесетница, по време, когато по улиците на града с веселие се стичал народ към храма, да чества своя ветхозаветен празник в третия час на деня (11), внезапно във въздуха се чул необичаен шум, като по време на буря (12). Шумът се спускал от небето от високите слоеве въздух, но скоро проникнал и изпълнил с чистия си полъх горницата, където се намирали вярващите (13). В този миг огнените езици се разделили във въздуха и се спрели над Божията Майка и всеки от апостолите (14).

"Бурният полъх бил близко предизвестие, а явяването на огнецветни пламъци във форма на езици видимо знамение за

пришествието на Светия Дух. Сам бидейки Дух съвършен, чист и безтелесен, Той избрал чувствено осезаемо знамение, за да им яви осезаемо Своето присъствие." "Защото, разсъждава свети Григорий Богослов както Син Божий се яви видимо на земята, така подобавало и Дух Светий да се яви видимо" (беседа 44). Така и по-преди, когато Той слязъл върху Иисуса Христа в река Иордан, избрал вид на гълъб, в който да се яви (15).

Второ, по-голямо чудо последвало след първото. Можейки до този момент да говорят само на своя роден диалект, апостолите и другите вярващи, започнали сега изведнъж да говорят на всички известни тогава езици: "И всички се изпълниха с Дух Светий, и наченаха да говорят на други езици, според както Духът им даваше да изговарят" (16). Апостолите така показвали Божието величие (17), тоест безпримерното, неизповедимо Божие съвършенство, чудните дела на Божия Промисъл, които сега за тях се откривали в цялата им сила и пълнота.

Еврейският народ и множество пришълци от други страни се били събрали в Иерусалим, на празника Петдесетница (18). Смутените от необичайния шум тълпи се стичали към Сионската горница, където се съсредоточавал шумът, и накъдето видимо се устремявал. Колко удивени и ужасени трябва да са били всички присъстващи, когато слушали как Апостолите започнали да говорят с тях на всички езици! Питали се един друг: "тия, които говорят, не са ли всички галилейци? А как слушаме всички своя си роден говор? Ние партяни и мидяни, еламити и жители на Месопотамия, Иудея и Кападокия, на Понт и Асия, на Фригия и Памфилия, на Египет и Ливийските страни, съседни на Кириния и дошлите от Рим, както иудеи, тъй и прозелити (19), критяни и араби как слушаме тях да говорят на наши езици за великите Божии дела" (20)?

Всички се изумили най-напред като слушали апостолите да славословят Бога на чуждоземни езици, включително и молитви, обикновено произнасяни на свещения еврейски език; второ, защото никога досега не били слушали толкова възвишени и свети истини; но най-много били удивени от това, че всеки римлянин, грък, африканец, индиец слушали всеки своя роден език, когато на всички било известно, че говорещите са галилейци, хора напълно незапознати с чуждестранни езици. Удивлението прераснало в ужас: защото всички виждали нещо необикновено, слушали чудни слова и никой не можел да си обясни видяното и чутото. "Всички бяха смаяни и в недоумение, думаха един другиму: какво ли ще е това" (21)? Но скоро се намерили хора, желаещи да "обяснят" на другите нещо, което и те самите не разбирали. Присмивайки се, те казвали: "със сладко вино са се напили" (22).

Чувайки богохулството на иудеите, апостол Петър, стоейки там заедно с другите апостоли, извисил гласа си и започнал да им говори:

"Мъже иудеи и вие всички, които живеете в Иерусалим! Нека ви бъде известно това, и внимавайте на думите ми: тия не са пияни, както вие мислите, защото е трети час през деня (23); но това е реченото чрез пророк Иоиля: "и ето, в последните дни, казва Бог, ще излея от Моя Дух върху всяка плът; синовете и дъщерите ви ще пророчествуват; младежите ви ще виждат видения, а старците ви ще сънуват сънища; и в ония дни върху рабите Ми и рабините Ми ще излея от Моя Дух, и ще пророчествуват. И ще покажа чудеса горе в небесата и личби долу на земята, кръв и огън, дим и пушек. Слънцето ще се превърне в тъмнина, и месечината в кръв, преди да настъпи великият и славен ден Господен. И тогава всеки, който призове името Господне, ще се спаси" (24).

По този начин още от самото начало апостол Петър отговорил на измамния възглед на неколцина относно дара на говорене на езици. ("със сладко вино са се напили") и удовлетворил тяхното питане: "какво ли ще е това?". Своя отговор на този въпрос той подкрепил с по-горе приведеното слово, в което за свидетелство насочил вниманието към ветхозаветните пророчества и по този начин лично свидетелствал за тяхното изпълнение сега, потвърдено със Слово Божие.

В пророчеството си Иоил с боговдъхновен взор съзерцавал времето, когато Божият Промисъл ще удостоява със слизане на Божия Дух, не само отделни хора временно, за особени, спасителни за човеците цели, както ставало в старозаветни времена, но когато благодатта на Светия Дух, като обилен дъжд над земята, ще се излее над всяка плът, тоест над всички спасяващи се човеци, без разлика на пол, възраст и състояние, така че по отношение на спасението всички ще бъдат равни мъже и жени, възрастни и деца, роби и свободни всички ще се удостояват с благодатта Божия.

От многото ветхозаветни пророчества за изливането на Светия Дух Божий над вярващите при пришествието на Месия (25), апостол Петър се спира именно на това пророчество, защото в него освен общите мисли за преподаване на Божията благодат над човеците, са изброени различни проявления на откровението на Светия Божий Дух, каквито се давали в Стария Завет, и от които се дава по-нататъшно указание и за други проявления, чрез които само на Божия Дух е благоугодно да се изявява в откровение.

Но апостолът не спира дотук с привежданите от него пророчества на Иоил, но посочва в по-нататъшното си слово предстоящия велик и страшен, праведен Божий Съд, който ще трябва да предшества онзи велик и славен ден Господен (26), с

който ще бъде свършека на тоя свят. Бъдещият Божий Съд ще се открие с велики и страшни знамения на небето и на земята; на земята ще се започне обилно проливане на кръв; изригване на огън и дим; на небето слънчево и лунно затъмнение и други страшни явления (27). Апостол Петър нарича тук в първата си проповед "ден велик и славен" последния ден на тоя свят, който ще бъде при Второто славно Пришествие на Иисуса Христа на земята за решителен съд на вселената. Що се отнася до целите, поради които апостол Петър привежда пророческите слова на Иоиля, то те ясно се откриват в следващите слова, където той пророчества, разкривайки обещаната Божия благодат за благочестивите, че те по Божия милост ще бъдат спасени по времето на този велик и страшен Божий Съд. Така апостолът иска да подбуди слушателите към покаяние и смирение (28).

Отново призовавайки мъжете към внимание, апостол Петър започнал своята първа пред израилтяните проповед за Христа. Наричайки Го Мъж на всички известен, засвидетелстван от Бога със сила, чудеса и знамения, извършвани пред народа, апостолът припомнил, че по определен и предвиден заговор и Божие допущение те го убили, като го приковали на кръст с беззаконните си ръце; свидетелствал за Неговото Възкресение, Възнасяне на небесата и изливане чрез Него от Отца на Светия Дух, поради което те сега тук виждат и чуват случващото се.

Апостолът привлича вниманието на слушателите си особено върху събитието на Възкресението, при което, благовествувайки за Неговото Възкресение, Той не само лично свидетелствал, но и го доказвал със Словото Божие (29), посочвайки, че Възкресението на Иисуса Христа е било необходимо да се осъществи, и че Той е трябвало и да умре по Божие предначертание, та смъртта да се окаже безсилна да Го задържи в своя власт. Събитието на Господнето Възкресение

доказвало, че Иисус от Назарет не е обикновен смъртен човек, а Господ и Христос отдавна обещаният Месия.

За да утвърди вярата н необичайното посланичество на Иисуса Христа, апостол Петър съпоставил с Него пред иудеите почитания от тях пророк Давид и говорил за това, че Давид и умрял, и бил погребан, и гробът му бил там и до ден-днешен и той не възкръснал, нито се възнесъл на небето, но бидейки пророк, знаел, че по Божие обещание "от неговите чресла" ще се издигне Христос по плът, душата на Когото няма да остане в ада и плътта на Когото няма да види тление, и Който ще седне отдясно на Бога (30).

Първата проповед на Евангелското благовестие имала силно въздействие върху нейните слушатели. Боговдъхновеното слово на апостол Петър очевидно потвърждавало чудесното събитие на изливането на Светия Дух над Христовите ученици и основаващо се на свидетелството на Свещеното Писание, решително убедило слушателите в Божественото достойнство на Господа, и те питали апостола: "какво трябва да правим, мъже братя?" (31)

Тогава апостол Петър се обърнал с увещаващо слово към своите слушатели, призовавайки всички към покаяние и кръщение в Името на Отца и Сина и Светия Дух, за прощаване на греховете и приемане дара на Светия Дух (32), тоест да се удостоят с чудодейните въздействия на Светия Дух, които сега се проявили над апостолите.

В края на своята реч, желаейки още по-силно да разположи към вяра в Христа умилените сърца на израилтяните, апостол Петър им напомнил за особените обещания Божии, дадени на тях; затова, че те и техните потомци представляват богоизбрания народ (33) и техен дълг е да направляват потомците към Божието Царство (34).

"И тъй, които приеха на драго сърце думите му добавя авторът на Деяния кръстиха се; и се присъединиха в оня ден около 3000 души" (35).

Така завършило слизането на Светия Дух над апостолите, с пълно тържество на Светия Дух над невярващите, обръщайки ги и изпълвайки ги с благодат Божия! И тук се сбъднали първите думи на Господа, че Неговите ученици, след и по силата на Неговото отшествие и възнасяне при Отца, ще вършат по-големи дела от ония, които Сам Той извършил в дните на Своето унижение (36).

Слизането на Светия Дух над апостолите било окончателното установяване на Новия вечен завет с людете, за който пред сказал пророк Иеремия:

"Ето, настъпват дни, казва Господ, и ще сключа с дома Израилев и с дома Иудин нов завет, не такъв, какъвто сключих с бащите им в деня, когато ги хванах за ръка, за да ги изведа из Египетската земя; оня Мой завет те нарушиха, ако и да оставах в съюз с тях, казва Господ. Но ето заветът, който ще сключа... ще вложа Моя закон във вътрешността им и ще го напиша в сърцата им..." (Иерем. 31:31-33; Евр. 8:8-12).

Дух Светий, "Духът на истината" (38), "Дух на премъдрост и откровение" (39), слизайки над апостолите, начертал вместо Синайски, нов Сионски закон, за който предсказал пророк Исаия (40), не върху каменни скрижали, а върху плътени скрижали на сърцето" (41). Вместо Синайският Глас, законополагаща станала Божията благодат, подаваща сили за изпълнение на закона и оправдаване за вярващите не по дела, а по благодат (42).

"От еврейските книги приехме Светата Петдесетница

както евреите празнуват Петдесетница, почитайки седмия

ден;

и после след Пасха приеха на петдесетия ден Закона;

така и ние петдесет дни след Възкресение празнуваме и приемаме Всесветия Дух,

законополагащ и наставлаващ на всяка истина и повеляващ угодното Богу."

(Синаксар на Неделя на Света Троица).

Църквата пее:

"Както в древност Моисей начерта закона,

така благодатта изложи ясно величието на Закона на Новия Завет,

като го написа в сърцата на апостолите." (Канон на Светия Дух, песен 5-а).

Блажени Иероним пише:

"Синайското законополагане и Сионското законополагане бяха в петдесетия ден след Пасха. На Синай земетресение разтърси планината, на Сион беше разтърсен домът на Апостолите. Там сред пламъци и светкащи мълнии се чували гръм и глас бурен: тук във вид на огнени езици "бил шум от небето, като раздвижен бурен полъх". Там тръбен звук огласил словата на Закона: тук устата на Апостолите били Евангелска тръба" (43).

Денят Петдесетница преди, в древността ежегодно възпоменаващ даруването на Божия Закон на планина Синай, сега за християните станал пак ежегоден празник - Ден на Света Троица, ден на тържественото откровение, дадено на светите Апостоли, обличайки ги с власт да учат, свещенодействат и управляват. В петдесетия ден след

Възкресението на Христа Господа, апостолите приели Божествената сила на Светия Дух и станали проповедници и свидетели на Иисуса Христа за цялата вселена (44).

Приемайки Светия Дух, апостолите ежегодно започнали да празнуват деня на Света Троица и наредили да бъде свят ден за всички християни, заради слизането на Светия Дух.

В апостолската история действително намираме указания за празнуване на християнската Петдесетница - деня на Света Троица. Апостол Павел, възнамерявайки да посети Коринтската църковна община, писал в посланието си до нея за това свое намерение, като прибавил, че ще остане в Ефес до Петдесетница (45), а по-горе в същото послание, говорейки за изправянето на някои нередности, причиняващи безпорядък в същата Църква, **направил ясен намек за празнуване на Пасха, но не иудейската, а християнската - Възкресение** (46). **За какво ли апостолът толкова ще ревнува за свободата на християните от иудейскя закон, ако ще очаква в Ефес иудейския празник**?

Скоро след това ще видим апостола да бърза за празника Петдесетница в Иерусалим (47). Според тълкуването на свети Епифаний, не трябва да се мисли, че апостолът имал за цел при това да изпълни само изискването на Моисеевия закон, повеляващ всеки израилтянин да се яви в този ден на мястото на общественото богослужение, а трябва да считаме, че в тези и в други случаи се разбира денят Петдесетница, който апостолът и в Ефес, и в Иерусалим желаел да почете като християнски празник.

В апостолските постановления има пряка заповед да се празнува този празник: "Денят десет дни след Възнесение е петдесетият ден от първия Ден Господен (Възкресение); всяка година този ден да бъде велик празник. Защото в третия час на този ден Господ Иисус изпратил дара на Светия Дух (48).

На друго място в Апостолските правила при изчисляване на дните, в които Божиите раби са свободни от работа, след Възкресение и Възнесение се споменава Петдесетница - Деня на Света Троица:

"В деня Петдесетница рабите Божии са длъжни да бъдат свободни от работа заради пришествието на Светия Дух, дадено на вярващите в Христа" (49).

Тук се разбира един определен ден, именно денят на слизането на Светия Дух, като последен в периода между Възкресение и Пришествието на Светия Дух.

В IV век у Евсевий Кесарийски, у свети Василий Велики, Григорий Богослов, Григорий Нисийски (Ниски), Епифаний, Иоан Златоуст и други често се среща споменаването на празника Слизане на Светия Дух.

Свети Иоан Златоуст говори в своята беседа за времето на празнуване на Света Троица:

"Още не изминали и десет дни, откакто се възнесе Христос, и вече ни изпрати духовни дарования, дарове на примирение" (50).

Празникът на Света Троица е един от великите дванадесет вселенски празници. В апостолските постановления се нарича велик.

Свети Григорий Богослов говорил:

"Ние празнуваме на Петдесетница пришествието на Светия Дух, като окончателно изпълнение на Божието обещание, тайнство велико, досточудно, изпълващо ни с надежда".

Свети Иоан Златоуст (54) в беседата на Деня на Света Троица нарекъл този ден тържество на много чеда.

"Отново е празник говорел светителят, отново е тържество, защото многодетната и трудолюбива Църква се украсява с много чеда. Изпратени са ни свише велики и по-висши от всяко човешко слово дарове от човеколюбивия Бог на този ден. Затова ние всички заедно да се възрадваме и с възторг да прославим нашия Господ. Наистина сега е велико тържество за нас.

Както в порядъка на годишните времена една премяна на природата се сменя с друга; така и в Църквата празниците следват един след друг в техния порядък, като всеки празник ни подготвя за следващия. Неотдавна празнувахме Кръстните страдания, Възкресението и Възнесението на Господа на небето, а сега достигнахме до самия блажен край, встъпихме в самото владение на празненството, дочакахме самия плод на обещанието на Господа. Много блага се подадоха от небето на земята за човешкия род, но такива, като тези днес, никога досега не сме получавали. Бог одъжди земята с манна и даде хляб небесен на людете, защото "хляб Ангелски яде човек" (Пс. 77:25).

Наистина, това е велико и достойно за Божието човеколюбие. После бил изпратен огън, който изобличил заблуждаващия се иудейски народ и погълнал жертвата на олтара (56). Изпратен бил дъжд, когато всички изнемогвали от глад, и произвел голямо плодородие. Велико и дивно е това: но настоящото е много по-голямо. Не манна, не огън, не дъжд е изпратен сега, но се изливат дарованията на Светия Дух. Принесеният отгоре дар не бил, за да даде плодородие на земята, а за да подбуди човешкото естество да принася плодовете на добродетелта на Божествения Подател. И в същия час приемащите капки от този дъжд изменили своята природа и цялата земя внезапно се изпълнила с Ангели Ангели не небесни, а проявяващи се с добродетели, присъщи на ангелските сили, но в човешки тела" (1-а беседа на Деня на

Света Троица).

Величието на този ден е видно и от обичая на древните християни да приемат Свето Кръщение на този празник, както и на другите велики празници.

Свети Григорий Богослов (57), споменавайки за различните извинения, с които по негово време отлагали кръщението си, отбелязва, че един от оглашените казвал: "чакам Богоявление"; друг: "повече уважавам Възкресение"; трети: "очаквам Деня на Света Троица". Първият казвал: "по-добре е с Христа да се просветиш"; другият: "с Христос ще се вдигнеш в деня на Възкресението"; третият: "почитам явяването на Светия Дух".

Свети Йоан Златоуст и Прокъл в своите беседи също споменават за новокръстените. Благочестивият обичай да се кръщават на Деня на Света Троица вероятно получил началото си още при апостолите (58). Като възпоменание на този обичай и досега на литургията преди четене на Апостола, вместо обичайните песнопения: "Светий Боже, светий Крепкий, светий Безсмертний" се пеят апостолските слова: "Елици во Христа крестистеся, во Христа облекостеся" (Които в Христа се кръстихте, в Христа се облякохте).

Деня на Света Троица се празнува и за спомен за явяването на Бог във вид на трима странници при Маврийския дъб на Авраам, "където стояла шатрата на патриарха" (59).

"Самите иудеи, украсяващи къщите с листа и плодове, говори свети Григорий Ниски изобразявали Новозаветната Църква, която ще произрасте след Закона" (62).

Светата Църква прославя Божието милосърдие изпращането на Светия Дух над апостолите и силата на Духа, просвещаваща цялата вселена, като благодарно пее (63):

"Величаем Те, Живодавче Христе,

и почитаме Всесветия Дух,

Който от Отца си изпратил на Твоите ученици" (64).

Тропарь праздника

глас 8

Благословен еси, Христе Боже наш,/ Иже премудры ловцы явлей,/ низпослав им Духа Святаго,/ и теми уловлей вселенную,// Человеколюбче, слава Тебе

Кондак праздника

глас 8

Егда снизшед языки слия,/ разделяше языки Вышний,/ егда же огненныя языки раздаяше,/ в соединение вся призва,// и согласно славим Всесвятаго Духа.

Величание

Величаем Тя,/ Живодавче Христе,/ и чтим Всесвятаго Духа,/ Егоже от Отца послал еси// Божественным учеником Твоим.

Задостойник

глас 4

Апостоли, сошествие Утешителя зряще, удивишася,// како в виде огненных язык явися Дух Святый. Радуйся, Царице,/ матеродевственная славо,/ всяка бо удобообращательная/ благоглаголивая уста ветийствовати не могут,/ Тебе пети достойно,/ изумевает же ум всяк Твое рождество разумети. // Темже Тя согласно славим.

ЧЕТИ-МИНЕИТЕ

1 Тоест 50-тият.

2 Второзак. 16:9-10; Изх. 34:22

3 На планината Синай в 50-тия ден след излизането на евреите от Египет (Изх. 3:7-9; 5,6-23; гл. 20 и нататък).

4 Ис. 2:3.

5 Иоил 2:28 и 32.

6 Иоан 16:13

7 Иоан 20:22.

8 Деян. 1:5.

9 Лук. 24:52; Деян. 1:4, 12, 13.

10 Деян. 1:14.

11 Тоест в девет часа сутринта. Сравн. Лук. 24:4, 12, 13.

12 „Като че идеше силен вятър“ – (Деян. 2:2).

13 Това не било вятър, а само шум, подобен на вятър в бурен устрем; не било огън, а нещо подобно на трептящи огнени езици, пламъци, които светели, но не горели – символ на Светия Дух, веещ ги като вятър натам, накъдето пожелае, неизвестно накъде и откъде идва и отива (Иоан 3:8).

14 „И внезапно биде шум от небето, като че идеше силен вятър“ – (Деян. 2:2). Шумът трябвало да събуди вниманието на Господните апостоли и да го насочи към предстоящото събитие, а освен това бил израз на самото присъствие и величие на снизхождащия Бог – Дух Светий. Шумът идвал отвисоко, от небето, за да напомни, че Дух Светий

снизхожда според ходатайството на Господа, Който Се възнесъл на небето. „Като бурно дихание“ – ознаменуващо величието на пратения свише дар. Шумът „изпълнил целия дом“ и обхванал всички намиращи се там, та като се отърсят от всички външни чувства и възприятия, да бъдат по-открити за възприемане дара на духовното чувство. В тази минута над апостолите се извършило тайнството на духовното обновление, според обещанието на Господа: „А вие не след много дни от днес ще бъдете кръстени с Дух Светий“ (Деян.1:5).

15 Беседа на Инокентий, архиеп. Херсонски на Петдесетница, съч. Т. 1, изд. 1872 г., стр. 386).

16 Тоест произнасяли това, което влагал в душите и устата им Дух Светий.

17 Деян. 2:11.

18 Според Моисеевия закон по време на празниците Пасха, Петдесетница и Разпъване Шатри, иудеите били длъжни за техните религиозни празненства да се събират в Иерусалим при Господния храм (Изх. 34:23; Второз. 16:16). Това не било трудно за палестинските иудеи, но за иудеите, разпръснати и живеещи в разни страни на света, както и за пришълците (прозелити) от други народи далече от Иерусалим, изпълнението на това ветхозаветно задължение било трудно дело и само поради любов към Иерусалим и храма, и поради ревност към закона те пренебрегвали всички трудности при далечни пътешествия и се събирали, както и сега, в Иерусалим на празника Петдесетница; поради този техен подвиг с право били наричани „люде благоговейни, набожни“ (Деян. 2:5).

19 Пришълци или прозелити – тоест обърнати измежду езичниците.

20 Деян. 2:7 11.

20 Деян. 2:7 11.

21 Деян. 2:12.

22 Деян. 2:13.

23 Тоест девет часа сутринта – първият молитвен час и време на утринната жертва, преди който, особено в празничен ден, израилтянинът не си позволявал да приема никаква храна.

24 Деян. 2:14 21, ср. Иоил 2:27 32.

25 Напр. Ис. 32:15; 14:3.; Иезек. 36:25, 26; 39:29.

26 Деян. 2:19, 20.

27 Очевидно, всичко това ще се изпълни в пълна мяра ще се изпълни като пророчество в бъдещето, именно при свършека на света. Но в някаква степен то вече се е осъществило – именно в онези велики наказания, които изпитал и изтърпял иудейският народ заради своето неверие.

28 Деян. 2:21.

29 Деян. 2:24 32, ср. Псал. 15:8 11.

30 Деян. 2:29 36; Псал. 131:11.

31 Деян. 2:37.

32 Деян. 2:38.

33 Деян. 2:39.

34 Помнейки заповедта на Иисуса Христа – да идат по цял свят и да проповядват Евангелието на всички твари, даже до края на земята (Мат. 28:19; Марк. 16:15; Деян. 1:8),

апостолът прибавя, че спасението Божие в Христа не се простира само върху иудеите, но върху всички, „които би призовал Господ, Бог наш“ (Деян. 2:39).

35 Деян. 2:41)

36 Иоан. 14:12. Онова, което е съхранил за нас апостол Лука – авторът на Деяния апостолски от благовестието на апостол Петър, е само неголяма част от неговите първи наставления. Дееписателят също така не ни предава нищо от евангелските речи на другите апостоли и въпреки убедителните слова на апостол Петър, слушателите се обръщали не само към него, но и към другите апостоли за съвет относно средствата за спасение (Деян. 2:37), тъй като и другите апостоли заедно с Петър участвали в поучаване и убеждаване на слушащите ги наоколо. Впрочем това и без указание би трябвало да ни е понятно, когато четем, че търсещите апостолска просвета, които след това и се кръстили, били около три хиляди (Деян. 2:41).

37 Иерем. 31:31 33; Евр. 8:8 12.

38 Иоан. 16:13.

39 Ефес. 1:17.

40 Ис. 2:3.

41 2 Кор. 3:3.

42 Рим. 5:16.

43 Блажени Иероним – велик отец на Западната Църква от края на IV и първата четвърт на V век, известен със своите научно-богословски трудове по тълкуване на Свещеното Писание.

44 Деян. 1:8.

45 1 Кор. 16:8.

46 1 Кор. 5:6 8.

47 Деян. 20:16.

48 Апостолски постановления, кн. 5, гл. 20.

49 Апостолски постановления, кн. 8, гл. 38.

50 1-а беседа гл. 2.

54 Свети Иоан Златоуст, архиепископ Константинополски – велик отец на Църквата от края на IV и началото на V век, прославил се особено със своите многочислени проповеднически трудове. Заради неговото необикновено красноречие получил името Златоуст. Отначало бил презвитер в Антиохия, а в самия край на IV век заел архиепископската катедра в Антиохия. Завършил живота си в изгнание в Армения, в 407 година. Църквата празнува паметта му на 13 ноември и на 30 януари. Той е автор на литургията, която Православната Църква служи през годината.

56 3 Царств. 18:38.

57 Свети Григорий Богослов – незадълго патриарх Константинополски, бил известен със своите възвишени творения, заради които бил удостоен с името Богослов. Бил близък приятел с друг знаменит отец на Църквата от IV век – свети Василий Велики, с когото се запознал още в дните на своята младост в Атинската философска школа. Паметта му се празнува на 25 януари.

58 Деян. 2:38.

59 Бит. 18:1 15.

62 В словото си при встъпване в Светата

Четиридесетница свети Григорий Ниски, брат на свети Василий Велики, епископ на град Ниса в Кападокия – друг от знаменитите отци на Църквата от IV век, известен поради ревностната си борба с арианството, а също и с много съчинения – богословски, философски, омилетически (проповеднически) – имал много беседи върху Свещеното Писание и много проповеди. Паметта му се празнува на 10 януари.

63 Величание на празника.

ЗА СЛИЗАНЕТО НА СВЕТИЯ ДУХ

Дигни се, ветре, от север, завей и ти, ветре, от юг и повей над градината ми

(Песен на песн. 4:16)

Благослови, отче!

Благочестиви християни! Иисус Христос, Небесният Цар, засадил духовната Си градина, тоест Божията Църква, с учението Си, оградил я със Закона и я полял с кръвта Си и с водата, която изтекла от животворните Му ребра, трябвал и само вятър, който да носи прохлада. За това премъдрият Соломон казва: *„Дигни се, ветре, от север, завей и ти, ветре, от юг и повей над градината ми, и ще се разлеят ароматите ѝ“*. Една земна градина, която е засадена на добра почва и е напоена с вода, може и без вятър. Но Божията Църква, която е небесна градина, не може да роди плод без духането на този вятър. За това Христос искал Бог Отец да изпрати Светия Дух на тази Негова засадена и полята градина, Светият Дух, Който на днешния ден слязъл върху светите апостоли със силен и бурен вятър във вид на огнени езици, както казва евангелист Лука: „Когато настана ден Петдесетница, те всички в

единомислие бяха заедно. И внезапно биде шум от небето, като че идеше силен вятър, и напълни цялата къща, дето седяха. И явиха им се езици, като че огнени, които се разделяха, и се спряха по един на всекиго от тях. И всички се изпълниха с Дух Светий, и наченаха да говорят на други езици, според както Духът им даваше да изговарят.“ *(Деян. 2:1-4)*. Ето този вятър викал Христос да повее над Неговата градина, за да се разлеят от нея аромати, тоест благоухании и спасителни добродетели.

„Дигни се, ветре, от север, завей и ти, ветре, от юг и повей над градината ми“.

Но, християни! Ако искате да разберете колко необходим е бил този вятър за Христовата градина, представете си всички хора на света, които са живели на земята преди Христовото Рождество. И вижте какви са били, като неразумен добитък. И те са имали известно просвещение от естеството си, и те са имали, като нас славна душа, и те са гледали към небето, ходели са по земята и постоянно са се ползвали от Божиите блага. Но не можели да разберат, че всичко това е направено от Бога. Виждали как слънцето всеки ден се движи по строго определен път. Виждали как морето обръща вълните си и всеки ден променя посоката на течението си, виждали, че огънят топли и гори, виждали всичко, но не можели да разберат, че всичко е Божие творение. Освен това, често им се случвало да ги споходят различни Божии съдби, защото понякога имало плодородие, а друг път глад, понякога имало здраве, а друг път тежки болести и внезапна смърт, но не можели да разберат, че всичко това става по Божий промисъл, ходели като в някаква тъмнина. Имало някои от тях, които смътно усещали, че има Бог и Той управлява целия свят, каквито били Аристотел и Сократ, най-мъдрите философи за времето си, по-уважавани дори от делфийския Бог Аполон, но усещането им било мимолетно и слабо. Защото и те се

покланяли на камъни и дървета, правели богове по човешко подобие и ги почитали, като Бог. Сократ имал чист и прав живот, подобен на християнски, но при все това учел хората да се покланят на идолите. Така и други елински философи почитали идолските богове. Мислели се за мъдри, а били глупави, защото изменили Божията слава *„в образ, подобен на тленен човек, на птици, на четвероноги и на влечуги“ (Рим. 1:23)*.

Но защо ли езичниците се скитали в такава тъмнина? Някой може да каже: „Защото не са имали пророци да ги научат да познават истинския Бог“. Но знайте, че и онези, които имали пророци, също ходели в голяма тъмнина. Погледнете неблагодарния еврейски народ. Евреите имали Закон и пророци и получавали от Бога много блага, но пак не могли да отхвърлят от очите си езическата тъмнина, а излели златен телец в пустинята, поклонили му се като на Бог и казали, че той ги е извел от Египет (вж. Изх. 32:2-4), *„но се смесиха с езичниците и се научиха на техните дела; служиха на техните истукани, които бяха примка за тях, и принасяха синовете си и дъщерите си жертва на бесовете; проливаха невинна кръв, кръвта на синовете си и дъщерите си, които принасяха жертва на ханаанските идоли, и земята се оскверни с кръв“ (Пс. 105:35-38)*. Евреите постоянно имали Закона пред очите си и винаги слушали пророческите поучения, но пак били в голяма тъмнина. Ето че не липсата на пророци била причина за тъмнината на елините, а причината (за тази тъмнина) е, че на земята още не бе дошъл Христос, Който е *„светлина, която просветява всеки човек, идващ на света“ (Иоан. 1:9)*. Но виждаме, че и когато Христос бил на земята, тази градина пак била недоброплодна. Защото апостол Филип толкова много време бил с Христа, но когато Христос казал на апостолите, че е единосъщен с Отца, Филип искал да му покаже Отца телесно. На което Христос с жал му

отговорил: *„толкози време съм с вас, и не си ли Ме познал, Филипе? Който е видял Мене, видял е Отца; и как ти казваш: покажи ни Отца? Не вярваш ли, че Аз съм в Отца, и Отец е в Мене? Думите, които Аз ви говоря, от Себе Си не ги говоря; а Отец, Който пребъдва в Мене, Той върши делата. Вярвайте Ми, че Аз съм в Отца, и Отец е в Мен“ (Иоан. 14:9-11)*. Ето светите апостоли постоянно ходели след Христа, но пак не разбирали добре, че Той е изпълнението на пророците, затова и се разбягали, когато евреите хванали Христа да Го мъчат. И докато не приели Светия Дух, страхът и съмнението никога не напускали сърцата им. А след като на днешния ден се облякоха с всемогъщата сила на Светия Дух, тогава не само евреите, но и целият свят не можа да ги отвърне от Христовата любов, защото от еврейски синагоги ги гониха, пред царе и владетели ги водиха, биха ги и ги мъчиха, разпнаха ги на кръст, но те с лекота търпяха всичко и го смятаха за нищо.

Преди разпването Си Христос им казал: *„Имам още много да ви говоря; ала сега не можете го понесе. А кога дойде Оня, Духът на истината, ще ви упъти на всяка истина“ (Иоан. 16:12,13)*. Ето причината, поради която езичниците и евреите ходели в тъмнина, защото Светият Дух още не бил пратен на земята и Христос още не бил прославен. За това и Христовата градина беше затъмнена без този прохладен вятър (без Светия Дух).

Апостол Павел бил най-големият гонител на християните и мразел Христовото име, но след като Божията благодат го просветила, когато отивал в Дамаск да гони християните, той толкова възлюбил Христа, че нито смърт, нито живот, нито каквото и да е друго нещо на света можели да го отделят от Него (вж. Рим. 8:38, 39).

Мария Египетска била най-грешната блудница на света, но

като стояла в храма пред иконата на света Богородица, сърцето и се разгоряло от благодатта на Светия Дух и веднага проляла сълзи, като река. А после заживяла най-въздържано и добродетелно на света. А който няма благодатта на Светия Дух, от ден на ден увеличава беззаконието си, нехае за греховете си, а мисли Божието Писание за басня, вечната мъка за сън, а Небесното царство за лъжа и измама. Но Бог не е виновен за това, защото всеки човек притежава свободна воля и злото и доброто зависят от волята му.

Ето, сега всички видяхме колко необходимо е било Светият Дух да дойде на земята и разбрахте, каква полза е донесъл Той днес на света. За това трябва да се радваме и да благодарим на Христос, нашия Бог, Който днес ни изпрати Светия Дух, с Чиято помощ можем да вършим всички добри дела. Ето, от Възкресение до днес минаха петдесет дни, които прекарахме весело в ядене и пиене, без земни поклони, защото до днешния ден земни поклони не бива да се правят заради радостта от възкресението. А днес коленичим с чисто сърце и се покланяме на Триипостасния Бог. А след тази седмица ще започнем пост, за това трябва да слушаме Божественото поучение за наше душевно спасение. Затова трябва да постим добре и да изпълняваме Божиите заповеди. Този пост не е за апостолите, на тях той не им е нужен, но той е за нас и ние го правим от почит и уважение към Светия Дух, Който е единосъщен със Сина и с Отца. Нему слава във вечните векове, Амин.

Канон на День Святой Троицы

глас 1

Песнь 1

Ирмос: *Твоя, Бессмертный, победоносная десница/ божественно силою прославилась:/ ибо она, как всемогущая,*

противников сломила,/ а израильтянам проложила/ новый путь по глубине.

Припев: *Пресвятая Троице, Боже наш, слава Тебе.*

Серафимы, не умолкая, славят/ Единое Триипостасное Начало/ – безначальное, вечное, сотворившее все, непостижимое:/ Его и всякий язык с верою/ песнопениями прославляет.

Чтобы людям явить Свое единое,/ Тройственным Светом сияющее Божество,/ Ты, создав в начале человека,/ по образу Своему устроил его,/ ум, и слово, и дух даровав ему как Человеколюбец.

Слава: Проявляя свыше единую/ в Трех Богоначальных Лицах власть,/ Ты, Отче, изрек равнодействующему Сыну Своему и Духу:/ «Давайте, сойдя, смешаем их языки».

И ныне: Отец не рожденный/ образно мудрыми как Ум предвозвещался,/ Сын же, с Ним единый естеством, – как Слово собезначальное,/ и как Дух Святой – совершивший воплощение/ Слова во утробе Девы.

Песнь 3

Ирмос: *Единый, Знающий немощь естества смертных,/ и из сострадания принявший его образ!/ Препоясшь меня свыше силою, чтобы взывать Тебе:/ «Свят одушевленный храм/ пречистой славы Твоей, Человеколюбец!»*

Припев: *Пресвятая Троице, Боже наш, слава Тебе.*

Когда Ты в древности Аврааму/ явно явился в трех Ипостасях/ и единым по естеству Божества,/ богословие чистейшее образно показал;/ и мы с верою воспеваем Тебя,/ единоначального Бога и трисолнечного.

Из Тебя Родившийся образом, достойным Бога,/ не по законам тленным, Отче, воссиял/ как Свет от Света – Сын неизменяемый,/ и Дух Божественный как Свет исшел,/ и мы сиянию единого Божества трех Ипостасей/ поклоняемся с верою и славим.

Слава: Единица-Троица сверхъестественно/ неизреченно, выше постижения,/ разумными Существами славится,/ в трисвятых восклицаниях не смолкая возглашающими хвалу;/ с ними согласно соспевается и нами/ Триипостасный Господь.

И ныне: Из Тебя без семени произошел/ во времени Сверхвременный,/ – уподобившийся нам Невидимый,/ и единству Естества и господства научил/ Отца, и Сына, и Духа, Богородица;/ потому мы Тебя славим.

Господи, помилуй, *трижды*.

Седален, глас 1.

Подобен «Гроб Твой, Спасе:»

Отцу и Сыну поклонимся все,/ и Духу правому и равному Им честью;/ слава Троице несотворенной, и сверхбожественной Силе,/ Которую славят Бесплотных полки;/ Ее в сей день и мы, на земле рожденные/ со страхом восхвалим.

Слава, и ныне, **Богородичен:** Направь на путь покаяния/ нас, всегда уклоняющихся к бездорожьям зол/ и прогневляющих преблагого Господа,/ не познавшая брака, благословенная Мария,/ прибежище отчаявшихся людей,/ Божия обитель.

Песнь 4

Ирмос: *Тебя, как гору, благодатию Божественною осененную,/ Аввакум, усмотрев прозорливыми очами,/ предрекал, что из Тебя произойдет Святой Израиля/ для*

спасения нашего и обновления.

Припев: ***Пресвятая Троице, Боже наш, слава Тебе.***

Осияй меня, Боговластие Трисолнечное,/ сияниями Твоих Боготворящих озарений,/ чтобы очам сердца являлась красота/ превышающего ум Богоначального Твоего блеска,/ и светотворного и сладкого к Тебе приобщения.

Сперва небеса утвердил Ты, Господи,/ и все Воинство их Словом Твоим всетворческим,/ и Духом уст Своих, с Тобой по естеству соединенным:/ с Ними Ты владычествуешь над всем/ в трисветлом единовластии Божества.

Слава: Так как создала Ты меня по образу Своему и по подобию,/ Богоначальная (и) всетворческая Троица,/ неслиянное Единство,/ вразуми, просвети к исполнению воли Твоей святой,/ благой в крепости и совершенной.

И ныне: Родила Ты, Пречистая, Одного из Троицы/ – Богоначальнейшего Сына,/ воплотившегося нас ради от Тебя,/ озаряющего рожденных на земле/ Трисолнечного Божества немеркнущим светом и сияниями.

Песнь 5

Ирмос: *Осветивший блеском пришествия Твоего Христе,/ и очистивший Крестом Твоим мира концы!/ Светом Твоего Богопознания просвети сердца/ православно воспевающих Тебя.*

Припев: ***Пресвятая Троице, Боже наш, слава Тебе.***

Первым Ангелов строй/ неприступными красоты Твоей лучами/ без посредства озаряя, Троица единовластнейшая,/ Твоими сияниями просвети/ православно Тебя воспевающих.

Ныне единая природа,/ которой Ты бытие дала по благости,/

воспевает Тебя, Боговластие трисолнечное,/ испрашивая избавление от согрешений,/ и от искушений, и бед и скорбей.

Слава: Отца, и Сына, и Духа Святого,/ единое естество и Божество/ мы с верою славим:/ разделяемое, но нераздельное/ – единого Бога и невидимого, и видимого творения.

И ныне: Все речения пророков заранее описали,/ рождение от Тебя, Пречистая, Христа,/ неизреченное и необъяснимое,/ которое мы познали,/ вводящее в таинство единственного и трисолнечного Божества.

Песнь 6

Ирмос: *Объяла нас глубочайшая бездна, нет избавляющего:/ сочли нас за овец закалаемыхhttps://buditeli.info/ Спаси народ Твой, Боже наш;/ ибо Ты – сила немощных и исправление.*

Припев: *Пресвятая Троице, Боже наш, слава Тебе.*

Как имеющая равнозначущую силу,/ Троица сверх-существенная,/ в тождестве воли Ты являешься/ Единицей простой и нераздельной;/ итак, силою Твоею/ Ты нас сохрани. *(2)*

Слава: Ты все века волею Твою,/ как благая, устроила из небытия,/ непостижимая Троица,/ затем и человека создала;/ но и ныне избавь меня от всякого несчастья.

И ныне: Солнца незаходящего домом стала Ты,/ сотворившего и поставившего в своем порядке/ светила великие всесильно,/ пречистая Дева, Божия Невеста;/ но и ныне избавь меня от страстей омрачения.

Господи, помилуй, *трижды*. ***Слава, и ныне:***

Седален, глас 1.

Подобен: «Гроб Твой, Спасе:»

Троице почитаемой и нераздельному Естеству,/ в трех Лицах рассекаемой без рассечения/ и пребывающей нераздельной по природе Божества,/ поклонимся, на земле рожденные со страхом,/ и прославим, как Творца и Владыку, Бога преблагого.

***Слава, и ныне,* Богородичен:** Направь, Чистая, несчастную мою душу,/ и сжалься, ради множества согрешений,/ над нею, соскользнувшей в глубину погибели, Всенепорочная;/ и в страшный смертный час Ты меня спаси/ от обвиняющих демонов и всякого наказания.

Песнь 7

Ирмос: *Тебя, Богородица, духовной печью/ признаем мы, верные;/ ибо как трех отроков спас Превозносимый,/ так всего меня, человека, в Твоем чреве обновил/ восхваляемый Бог отцов и препрославленный.*

Припев: *Пресвятая Троице, Боже наш, слава Тебе.*

Слово Божие, единое по естеству сияние/ Вседержителя Бога!/ Как обещал Ты, то что от Тебя – богодейственное вселение сотвори,/ как милосердный, со Отцом Твоим и Духом,/ и яви меня страшным для бесов и страстей. *(2)*

Слава: Чтобы показать нам Твоего, Владыка, милосердия пучину,/ Сына Твоего послав к нам, уничиженным,/ Ты снова возобновил в нас первоначальный блеск;/ но и ныне вразуми меня/ Божественным Духом.

И ныне: Носимый на престоле Херувимском и всех Царь,/ во чрево Твое девственное вселился, Пречистая,/ всех избавляя от погибели, как Человеколюбец;/ но и ныне меня Твоими ходатайствами сохрани.

Песнь 8

Ирмос: *Чуда сверхъестественного образ/ показала в древности огненная печь, полная росы: ибо огонь не опалил юных отроков,/ являя божественное без семени от Девы рождество. / Потому в песнях воспоем:/ «Да благословляет все творение Господа/ и превозносит во все века!»*

Припев: ***Пресвятая Троице, Боже наш, слава Тебе.***

Мановением богодейственным, Господи всех,/ Триипостасный и Вседержитель,/ небеса простер Ты, как покров из кожи;/ затем и земли повесил глубину/ всемогущею Твоею дланью. / Потому и рабов Твоих укрепи/ любовью и верою в Тебя, Человеколюбец,/ чтобы мы, вожделея Тебя, славили вовеки. *(2)*

Слава: Просвети Богоначальным светом/ воспевающих Тебя,/ Свет, трисолнечный Лицами,/ но единственный в то же время Естеством,/ и сподоби всегда взирать к Твоим светоподательным лучам,/ через которые я насыщусь славою Твоею сладкой,/ и светотворной, и всеблаженной,/ и превозносить Тебя буду с верою вовеки.

И ныне: Вознес на небеса человеческое естество,/ Сын Твой, Пречистая Богородица,/ приняв его без изменения,/ и по преизбытку благости/ от древнего тления избавив. / Ему мы благодарственно поем:/ «Да благословляет все творение Господа/ и превозносит во все века!»

Песнь 9

Ирмос: *Образ чистого рождения Тобою Христа/ представил терновый куст, горевший не сгорая;/ и ныне Тебя молим угасить/ свирепствующую против нас искушений печь,/ чтобы мы Тебя, Богородица,/ непрестанно величали.*

Припев: ***Пресвятая Троице, Боже наш, слава Тебе.***

Спаси, Спаситель всего творения,/ постигаемого как чувством, так и умом,/ Пресвятая Троица единосущная,/ рабов Твоих от вражьего коварства и вреда/ и всегда сохраняй стадо Твое от козней. *(2)*

Слава: Чтобы показать беспредельную глубину/ по естеству присущей Тебе благости,/ дал Ты нам обетования, Трисолнечный/ и единоначальный всесильный Боже,/ спасительные для Твоих рабов;/ их благоволи и исполнить.

И ныне: Ответь на наши моления,/ единый истинный Бог,/ верою постигаемый, как Один в Трех Богоначальных Ипостасях,/ и подай утешение Твоим рабам/ по ходатайствам Пречистой и Всехвальной Богоматери.

Акафист Пресвятой и Животворящей Троице

Кондак 1

Предве́чный Царю́ веко́в и Го́споди, всея́ тва́ри ви́димыя и неви́димыя Соде́телю, Ему́же, в Тро́ице Свято́й сла́вимому Бо́гу, вся́ко коле́но покланя́ется небе́сных, земны́х и преиспо́дних: те́мже и мы, я́ко креще́ннии в Трисвято́е и́мя Твое́, а́ще и недосто́йнии, хвале́бное сие́ дерза́ем принести́ Тебе́ пе́ние: Ты же, я́ко Твори́ц, Промысли́тель и Судия́ наш, вонми́ гла́су раб Твои́х, и не отста́ви ми́лости Твоея́ от нас, да из глубины́ души́ вы́ну зове́м Ти:

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, поми́луй ны, па́дшее созда́ние Твое́, И́мене ра́ди Свята́го Твоего́!

Икос 1

Арха́нгели и А́нгели, Нача́ла и Вла́сти, Престо́ли и Госпо́дствия, предстоя́ще самому́ Престо́лу Сла́вы Твоея́, не довле́ют изрещи́ вели́чия соверше́нств Твои́х: многоочи́тии же

Херуви́ми и шестокрила́тии Серафи́ми, закрыва́юще ли́ца своя́, то́чию с тре́петом и любо́вию взыва́ют друг ко дру́гу: Свят, Свят, Свят Госпо́дь Саваоф! Нам у́бо, и́же прах и пе́пел есмы, кольми́ па́че удо́бее люби́ти молча́ние: но, да не толи́ких щедро́т, в созда́нии и искупле́нии на нас излия́нных, непа́мятливы яви́мся и неблагода́рни, подража́юще го́рнему славосло́вию, с ве́рою и любо́вию взыва́ем:

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, неисповеди́мая соверше́нств Высото́ и неизсле́димая та́ин Пучи́но!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, везде́ сый и вся исполня́яй, Еди́ный и То́йжде вчера́, днесь и во ве́ки!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, вся моги́й, нарица́яй не су́щая я́ко су́щая, низводя́й да́же до а́да и па́ки возводя́й!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, испыту́яй сердца́ и утро́бы челове́ческия, исчита́яй зве́зды и всем им имена́ нарица́яй!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, Его́же вси пути́е и́стинны и все судьбы́ оправда́ны вку́пе и вожделе́нны!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, отдая́ грехи́ отце́в на ча́да, ми́луяй же и награжда́яй в ро́ды родо́в!

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, поми́луй ны, па́дшее созда́ние Твое́, И́мене ра́ди Свята́го Твоего́!

Кондак 2

Ви́дев Тя Иса́иа на Престо́ле высо́це и превознесе́нне, глаго́лаше: о, окая́нный аз, я́ко челове́к сый и нечи́сты устне́ имы́й, и Го́спода Саваофа ви́дех очи́ма мои́ма! Егда́ же угль горя́щий, носи́мый от А́нгела, прикосну́ся усто́м его́, чи́сте восхваля́ше Тебе́ Отца́, и Сы́на, и Свята́го Ду́ха, Еди́наго Бо́га. Попали́ у́бо, о, Пресвята́я Тро́ице, огне́м Божества́ Твоего́ те́рние и на́ших мно́гих беззако́ний, да чи́стым се́рдцем возопие́м Тебе́: Алли-

лу́иа!

Икос 2

Ра́зум неуразуме́нный разуме́ти ищя́ вели́кий во проро́цех Моисе́й, глаго́лаше: яви́ мне лице́ Твое́, да разу́мно ви́жду Тя! Ты же к нему́: за́дняя Моя́ у́зриши, лице́ же Мое́ не яви́тся тебе́: не бо у́зрит челове́к лице́ Мое́ и жив бу́дет. Нам же, а́ще и недосто́йным, благоволи́л еси́ яви́ти Себе́ в лице́ Единоро́днаго Сы́на Твоего́: те́мже благода́рне вопие́м:

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, Серафи́мов пламенногоря́щая любы́ и Херуви́мов вы́ну светя́щая прему́дросте!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, Небе́сных Престо́лов превы́шний Царю́ и преми́рных Госпо́дствий всеи́стинный Го́споди!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, Вы́шних Сил непобеди́мая Кре́посте и Го́рних Власте́й всемогу́щий Власти́телю!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, Арха́нгелов всера́достное благове́стие и А́нгелов неумолка́ющая про́поведь!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, разу́мных Нача́л верхо́вное Всенача́ло, и всех про́чих небе́сных чино́в держа́вный повели́телю;

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, Еди́н име́яй безсме́ртие и живы́й во Све́те Непристу́пнем, со избра́нными же Твои́ми, я́ко со дру́ги, лице́м к лицу́ бесе́дуяй!

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, поми́луй ны, па́дшее созда́ние Твое́, И́мене ра́ди Свята́го Твоего́!

Кондак 3

Си́лою неизрече́ннаго могу́щества Твоего́ вся содержи́ши,

Сло́вом неизсле́димыя Прему́дрости Твоея́ вся стро́иши, Ду́хом уст Твои́х вся живи́ши и ра́дуеши, о, Трисо́лнечне Вседе́телю! Изме́рил еси́ не́бо дла́нию и зе́млю пя́дию, но́сиши и пита́еши всю тварь, вся по и́мени призыва́еши, и несть моги́й утаи́тися власти́тельныя десни́цы и взо́ра Твоего́: сего́ ра́ди со все́ми вы́шними и ни́жними си́лами, со умиле́нием припа́дающе, зове́м Ти: Аллилу́иа!

Икос 3

Име́яй вся́кое созда́ние рабо́тно повеле́нию Твоему́, всю́ду явля́еши следы́ Про́мысла и неизче́тных соверше́нств Твои́х: те́мже неви́димая Твоя́ и присносу́щную Си́лу и Божество́, творе́ньми помышля́ема, ви́дяще, со удивле́нием и ра́достию зове́м:

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, власти́тельный Соде́телю ви́димых и неви́димых, и любвеоби́льный Строи́телю настоя́щих и грядущих!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, от четы́рех стихи́й соста́вивый тварь и четы́рьми времены́ круг ле́та венча́вый!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, повеле́вый со́лнцу свети́ти во дни, и луне́ со зве́здами просвеща́ти нощь!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, изводя́й ве́тры от сокро́вищ, одева́яй не́бо о́блаки, и посыла́яй дождь и ро́су в прохлажде́ние зно́я!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, препоясу́яй хо́лмы ра́достию и до́лы весе́лием, украша́яй кри́ны се́льныя и венча́яй поля́ кла́сами!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, посыла́яй пи́щу птенце́м вра́новым, напая́яй вся зве́ри се́льныя, и полага́яй щедро́ты Своя́ на всех де́лех Твои́х!

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, поми́луй ны, па́дшее созда́ние Твое́, И́мене ра́ди Свята́го Твоего́!

Кондак 4

Бу́рю внутрь име́я душепа́губныя е́реси, вторы́й Иу́да, А́рий безу́мный, отве́ржеся Тебе́ Сы́на Бо́жия, Еди́наго от Пребоже́ственныя Тро́ицы быти; мы же а́ще и и́но лице́ О́тчее, и́но Сыно́внее, и́но Свята́го Ду́ха глаго́лем: но О́тчее, Сыно́внее и Свята́го Ду́ха Еди́но Божество́, ра́вну си́лу, соприсносу́щно вели́чество, се́рдцем и устны́ испове́дуем, и я́ко Трисо́лнечным све́том в купе́ли креще́ния озаре́ннии, Отцу́, и Сы́ну, и Свято́му Ду́ху, Еди́ному Бо́гу покланя́емся, зову́ще: Аллилу́иа!

Икос 4

Слы́шавше па́стырие и учи́телие Святы́я Це́ркви А́рия, я́ко лю́таго зве́ря, вто́ргшася в слове́сное Христо́во ста́до, и восхища́юща о́вцы от и́стиннаго испове́дания правосла́вныя ве́ры, соше́дшеся в Ники́и на собо́ре, Бо́га, а не тварь, Христа́ испове́даша, и ра́вна Отцу́ Сы́на и Свята́го Ду́ха чту́ще, громогла́сне возгласи́ша:

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, Бо́же О́тче, Бо́же Сы́не, Бо́же Ду́ше Святы́й, Еди́ный И́стинный Бо́же, а не три бо́зи!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, несозда́нный О́тче, несозда́нный Сы́не, несозда́нный Ду́ше Святы́й, Еди́не вку́пе несозда́нне, а не три осо́бь несозда́нны!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, Оте́ц рожда́яй предве́чно Сы́на, Сын рожда́емый безле́тно от Отца́, Дух Святы́й из Него́ же от век происходя́й, но не рожда́яся!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, Оте́ц, воззва́вый нас от небытия́, Сын, искупи́вый нас па́дших Крести́м Свои́м, Дух Святы́й, освяща́яй и животворя́й всех Свое́ю благода́тию!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, в ду́хе, душе́ и те́ле на́шем трехча́стную ски́нию на всели́ние Свое́ основа́ти благоволи́вый, и всеконе́чне грехо́м разру́шитися ей в нас не попусти́вый!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, зна́мение Триипоста́снаго Существа́ Своего́ на всех де́лех рук Свои́х, в ми́ре ви́димом и неви́димом, положи́вый!

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, поми́луй ны, па́дшее созда́ние Твое́, И́мене ра́ди Свята́го Твоего́!

Кондак 5

Пребезнача́льная и Вседе́тельная Тро́ице, созда́в нас по о́бразу и по подо́бию Твоему́, запове́дала еси́ твори́ти уго́дная пред Тобо́ю: мы же, окаа́ннии, злу́ю во́лю на́шу возлюби́вше, обе́ты креще́ния отвергохом, о́браз Твой помрачи́хом; ны́не же па́ки к Тебе́ прибега́ем и мо́лимся, пода́ждь нам благода́ть Твою́, исхи́ти нас из руки́ враг, ви́димых и неви́димых, и спаси́ ны, и́миже ве́си судьба́ми, да во ве́ки веко́в зове́м Тебе́: Аллилу́иа!

Икос 5

Ви́дя ра́зум превосходя́щая соверше́нства Твоя́ и неизрече́нная благодея́ния к бе́дным сына́м Ада́млим (в Тя бо, Триеди́наго Бо́га и́стинно ве́руяй, ме́ртвый ду́хом оживля́ется, оскверне́нный со́вестию очища́ется, погиби́ший спаса́ется), благода́рным умо́м, благода́рным се́рдцем, благода́рными усты́, от Тебе́ созда́нными, прекло́ньше коле́на, глаго́лем:

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, в Триипоста́сном Сове́те Твое́м положи́вый сотвори́ти челове́ка, и в те́ло его́, от пе́рсти взя́тое, дыха́ние жи́зней из уст Твои́х вдохну́вый!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, о́бразом и подо́бием Твои́м в лице́ Ада́ма всех нас почты́й, и рая́ сла́дости насле́дники учини́вый!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, ра́зумом превы́ше всего́ ви́димаго вознесы́й нас, и тварь всю до́льнюю под но́зе на́ши покори́вый!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, дре́во жи́зни в пи́щу нам дарова́вый и да́ром безсме́ртия ны обогати́вый!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, преслу́шавших за́поведь прароди́телей на́ших и по грехопаде́нии не оста́вивый, но на упова́нии спасе́ния пря́мо Еде́ма всели́вый!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, изведы́й и нас из чре́ва ма́тере на́шея и благода́тию Ева́нгелия, по рожде́нии, освяти́вый!

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, поми́луй ны, па́дшее созда́ние Твое́, И́мене ра́ди Свята́го Твоего́!

Кондак 6

Пропове́дник пра́вды и ревни́тель Свята́го и́мени Твоего́, Илиа́ досточу́дный, воззва́н от А́нгела, ста в горе́ Хори́ве: бысть же дух кре́пок, низлага́яй го́ры, бысть трус ве́лий и огнь паля́щ, но не в сих Тя ви́де, и по огни́ глас хла́да то́нка, и та́мо Госпо́дь; покры́в у́бо лице́ ми́лотию, с весе́лием и стра́хом взыва́ше: Аллилу́иа!

Икос 6

Возися́л еси́ в просвеще́ние всему́ ми́ру сия́ние Трисве́тлаго Божества́ Твоего́, отгна́л еси́ вся и́дольская заблужде́ния, Триипоста́сный Бо́же и Го́споди; весь же род челове́ческий от до́лгия тмы язы́чества в чу́дный свет Ева́нгелия приве́л еси́, и́мже озаре́ннии, сла́вим вседержа́вный Про́мысл Твой о нас, зову́ще:

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, до конца́ растле́нную грехо́м тварь вода́ми пото́пными потреби́вый и в лице́ Но́я обнови́вый весь род челове́чь!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, отлучи́вый отца́ ве́рующих Авраа́ма от смеше́ния язы́к и в пото́мстве его́ и́стинную Це́рковь основа́вый!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, изведы́й лю́ди Своя́ из Еги́пта, препита́вый их ма́нною в пусты́не и введы́й в зе́млю, кипя́щую ме́дом и мле́ком!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, воздви́гий Дави́да, испо́лнивый Ду́хом Свои́м проро́ки и те́ми среди́ Изра́иля ве́ру в обетова́ннаго Искупи́теля сохрани́вый!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, пле́ном Вавило́нским согре́шшыя лю́ди Своя́ наказа́вый и, по скончи́нии его́, па́ки Иерусали́му возгради́тися повеле́вый!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, Маккаве́и в ве́ре и преда́ниих оте́ческих непоколеби́мыми до сме́рти показа́вый, и Це́рковь подзако́нную, я́ко неве́сту, до прише́ствия возлю́бленнаго Жениха́, це́лу соблюды́й!

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, поми́луй ны, па́дшее созда́ние Твое́, И́мене ра́ди Свята́го Твоего́!

Кондак 7

Хотя́ прояви́ти вели́чие любве́ и милосе́рдия Твоего́ к па́дшему ро́ду челове́ческому, егда́ прии́де кончи́на ле́та, посла́л еси́ Единоро́днаго Сы́на Твоего́, рожда́ема от Жены́, быва́ема под зако́ном, да подзако́нныя искупи́т, И́же, пожи́в на земли́ я́ко челове́к и искупи́в ны Крестом Свои́м, вознесе́ся на не́бо, отню́дуже, исполня́яй обетова́ние, низпосла́ нам Пресвята́го Ду́ха Своего́, да зове́м вси: Аллилу́иа!

Икос 7

Ди́вное вои́стинну и но́вое показа́л еси́ чу́до, ди́вный в высо́ких, Го́споди, егда́ по низпосла́нии Пресвята́го Ду́ха на

избра́нныя ученики́ и апо́столы, изве́л еси́ их на про́поведь всему́ ми́ру, да возвестя́т вели́кое и́мя Пресвяты́я Тро́ицы и пленя́т вся язы́ки в послуша́ние ве́ры: тем же, чудя́щеся си́ле и де́йствию богодухнове́нных слове́с их, с ра́достию зове́м:

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, избра́вый немощна́я, худоро́дная и бу́ия ми́ра, да посрамя́т кре́пкия, сла́вныя и прему́дрыя!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, воодушеви́вый безчи́сленныя со́нмы му́чеников, да тма́ми муче́ний и смерте́й запечатле́ют и́стину Ева́нгелия и си́лу благода́ти Христо́вой!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, се́рдце равноапо́стольнаго Константи́на зна́мением Креста́ преклони́вый, и тем коне́ц лю́тым гоне́нием на христиа́н положи́вый!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, седмию́ Вселе́нскими Собо́ры богоно́сных оте́ц, я́ко седмию́ столпы́, Це́рковь огради́вши и ерети́ческим треволне́нием непристу́пну сотвори́вый!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, богому́дрым учи́телем и вели́ким подви́жником благоче́стия, я́ко пресве́тлым зве́здам на тве́рди Це́ркви, возсия́ти дарова́вый!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, и влады́ку земли́ Росси́йския Влади́мира к све́ту и́стинныя ве́ры наста́вивый, и тем всю страну́ на́шу от пре́лести многобо́жия свободи́вый!

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, поми́луй ны, па́дшее созда́ние Твое́, И́мене ра́ди Свята́го Твоего́!

Кондак 8

Стра́нно и чу́дно у ду́ба Мамври́йска узре́в Тя Авраа́м во о́бразе трие́х муже́й, а́ки к еди́ному бесе́доваше, глаго́ля: Го́споди, а́ще обрето́х благода́ть пред Тобо́ю, не мини́ раба́ Твоего́! Трие́м у́бо, в Трие́х я́вльшихся ему́ Ли́цех, Отцу́, и Сы́ну, и Свя-

то́му Ду́ху, Еди́ному же в существе́ Бо́гу, до земли́ поклони́ся, зовы́й: Аллилу́иа!

Икос 8

Весь еси́ везде́ и всегда́, не то́чию могу́ществом неизче́тныя си́лы Твоея́, но и бога́тством вседе́тельнаго промышле́ния Твоего́ о вся́цем созда́нии Твое́м: нам же, я́коже рече́ Сын Твой, и власи́ главни́и вси изочте́ни суть у Тебе́, да ни еди́н из них паде́т без во́ли Твоея́: те́мже, упова́юще на Про́мысл Твой, со дерзновением и любо́вию зове́м:

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, благоволи́вый всему́ ро́ду челове́ческому разделя́тися на племена́ и язы́ки, и коему́ждо их ме́сто и вре́мя жи́тельства указа́вый!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, И́мже ца́рие ца́рствуют и си́льнии пи́шут пра́вду, соблюда́яй избра́нных Свои́х, я́ко зени́цу о́ка!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, от Него́же исхо́дит вся́ка прему́дрость и ра́зум, вся́ка кре́пость и си́ла, вся́ко здра́вие и ле́пота!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, наводя́й и отъе́мляй бра́ни, венча́яй побе́дою пра́вое ору́жие, непра́вое же, посреде́ са́мых побе́д, предопределя́яй к сокруше́нию!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, дая́й зна́мения на небеси́ и на земли́, посыла́яй огнь, я́зву и глад на лю́ди, да не до конца́ заблудя́т от путе́й Твои́х!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, вознося́й смире́нныя от земли́, е́же посади́ти со кня́зи люде́й Свои́х, и низлага́яй го́рдыя, я́ко не обрести́ся ме́сту их!

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, поми́луй ны, па́дшее созда́ние Твое́, И́мене ра́ди Свята́го Твоего́!

Кондак 9

Вся́кое естество́, горе́ и ни́зу, непреста́нно сла́вит Тя, предве́чнаго Творца́ и Бо́га: на небеси́ еди́ни, Свят, Свят, Свят, день и нощь взыва́ют, друзи́и же венцы́ своя́ к подно́жию ног Твои́х полага́ют: на земли́ же со все́ю тва́рию мы, я́ко укра́шеннии о́бразом присносу́щныя Твоея́ сла́вы, к Тебе́ мо́лимся и от Тебе́ вели́кия и бога́тыя ми́лости ча́ем, зову́ще: Аллилу́иа!

Икос 9

Ветия́ многовеща́нныя, а́ще и мно́го труждаю́тся мы́слию во испыта́нии, о Та́инстве Пресвяты́я Тро́ицы, но не мо́гут разуме́ти, ка́ко естество́м Еди́н есть Бог, в Трие́х же соверше́нных Ли́цех: мы же ве́руем то́чию сему́ и испове́дуем, ка́коже, не испыту́ем, и неизче́тная благодея́ния к нам коего́ждо из Трие́х Боже́ственных Лиц до́бре ве́дуще, с ве́рою и благодаре́нием зове́м:

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, пра́ведным суде́м Твои́м всем нам в зе́млю, от нея́же взя́ты есмы, возврати́тися, и па́ки в день воскресе́ния из нея́ веста́ти положи́вый!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, со́лнцу, луне́ и зве́здам не́когда поме́ркнути. земле́ и всему́, е́же на ней, огне́м преобрази́тися предопредели́вый, да вме́сто их яви́тся не́бо но́во и земля́ нова́, в ни́хже пра́вда живе́т!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, уста́вивый день, во́ньже предста́нут на суд вся племена́ и язы́цы, да воспри́имет ки́йждо по дело́м свои́м!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, име́яй в день воздая́ния рещи́ пра́ведным: прииди́те благослове́ннии Отца́ Моего́, и насле́дуйте Ца́рствие, угото́ванное вам от сложе́ния ми́ра!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, от Него́ же нераска́яннии гре́шницы услы́шат тогда́ со стра́хом: отъиди́те от Мене́ прокля́тии во огнь ве́чный, угото́ванный диа́волу и а́ггелом его́!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, обеща́вый Це́рковь Свою́ до конца́ ми́ра непоколеби́му соблюсти́, во е́же неодоле́нней быти ей и от врат а́довых!

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, поми́луй ны, па́дшее созда́ние Твое́, И́мене ра́ди Свята́го Твоего́!

Кондак 10

Спасти́ хотя́ мир, яви́лася еси́ на Иорда́нстей рече́, Пресвята́я и Пребоже́ственная Тро́ице: Оте́ц во гла́се с не́ба, свиде́тельствуяй о возлю́бленнем Сы́не, Сын во о́бразе челове́честем, прие́мляй Креще́ние от раба́, Дух Святы́й, сходя́й на Креща́емаго в ви́де голуби́не: те́мже во и́мя Еди́наго Бо́га, в Три же Лица́, Отца́, Сы́на и Свята́го Ду́ха, научи́хомся просвеща́ти Креще́нием вся́каго гряду́щаго в мир челове́ка, зову́ще: Аллилу́иа!

Икос 10

Царю́ Преве́чный, сия́яй со́лнце Свое́ на благи́я и злы́я, пра́ведныя люба́й, гре́шныя же ми́луяй, скве́рну душе́вную и теле́сную на́шу омы́й, оби́тель Свою́ в нас, а́ще и недосто́йных рабе́х Твои́х, сотвори́ти благоволи́, потреби́ нечи́стая на́ша помышле́ния, изгла́ди неподо́бная дея́ния, напра́ви язы́к глаго́лати благоуго́дная пред Тобо́ю, да чи́стым се́рдцем и устны́ со умиле́нием зове́м:

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, о Не́мже апо́стольский лик я́ве глаго́лет, к Нему́ же проро́ческий собо́р вы́ну взира́ет!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, Его́ же полк му́ченический боголе́пно испове́дует, и преподо́бных во́инство Пресвято́е и́мя славосло́вит!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, о Нем же пусты́нников мно́жество при́сно воздыха́ет, от Него́ же по́стников по́двиги венча́ются!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, Ему́ же святи́тели и па́стыри благода́рственное прино́сят пе́ние, И́мже вселе́нстии учи́тели во спасе́ние на́ше богому́дрствуют!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, приими́ мольбу́ о нас и предста́тельство всех святы́х, па́че же простира́ющую к Тебе́ о нас ру́це Своя́, Де́ву Пречи́стую!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, огради́ нас святы́ми Твои́ми А́нгелы, и отжени́ от нас духо́в зло́бы поднебе́сных!

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, поми́луй ны, па́дшее созда́ние Твое́, И́мене ра́ди Свята́го Твоего́!

Кондак 11

Пе́ние вся́кое изнемога́ет, тща́щееся принести́ до́лжное благодаре́ние Тебе́ о всех и за вся, в Тро́ице сла́вимому Бо́гу: не обрета́ется бо ни ра́зума, могу́ща распростре́тися мы́слию ко мно́жеству щедро́т Твои́х на нас, ни сло́ва, во е́же досто́йне изрещи́ я: оба́че за вся, на́ми ви́димая и нам подае́мая, бу́ди Тебе́, Пресвята́я Тро́ице, благодаре́ние от нас, честь и сла́ва, яковы́ же Ты Сама́ Твоего́ вели́чества досто́йны и Тебе́ уго́дны ве́си: мы же, покланя́ющеся Тебе́, со смире́нием и любо́вию зове́м: Аллилу́иа!

Икос 11

Я́ко светопода́тельна Тя во обетова́ниих Твои́х свети́льника, су́щым нам во тме неве́дения о бу́дущем жре́бии на́шем

я́вльшася, благода́рне испове́дующе и поне́ еди́наго из блаже́нств, Единоро́дным Сы́ном Твои́м возвеще́нных, улучити жела́юще, всеуми́льно с ве́рою вопие́м:

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, угото́вавый избра́нным Свои́м бла́га, и́хже о́ко не ви́де, у́хо не слы́ша, и я́же на се́рдце челове́ку не взыдо́ша!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, Его́ же вси чи́стии се́рдцем у́зрят, я́коже есть, и позна́ют, я́коже от Него́ са́ми позна́ни суть!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, в Не́мже вси а́лчущии и жа́ждущии пра́вды обрету́т, николи́же оскудева́ющее насыще́ние!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, от Него́ же миротво́рцы, я́ко подража́тели вся умиротвори́вшаго Единоро́днаго Сы́на Твоего́, возлю́бленными сына́ми нареку́тся!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, у Него́ же кро́тцые насле́дят зе́млю, и ни́щии ду́хом улучат некончае́мое Ца́рствие!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, обеща́вый ве́чное поми́лование ми́лующым, и безконе́чное ра́дование пла́чущым!

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, поми́луй ны, па́дшее созда́ние Твое́, И́мене ра́ди Свята́го Твоего́!

Кондак 12

Благода́ть Твою́ всеси́льную пода́ждь нам, Пресвята́я Тро́ице: приими́ испове́дание грехо́в на́ших пред вели́чеством сла́вы Твоея́, при́зри на воздыха́ния на́ша, низпосли́ нам ду́ха умиле́ния и щедро́т, да, очище́ннии душе́ю и се́рдцем, сподо́бимся неосужде́нно зва́ти к Тебе́ на земли́, я́коже взыва́ют А́нгели на небеси́: Аллилу́иа!

Икос 12

Пою́ще Твое́ всечеловеколю́бное смотре́ние, сла́вим Тя вси, Пребезнача́льная Тро́ице, ве́руем во Еди́наго Бо́га Отца́, Бо́га Сы́на и Бо́га Ду́ха Свята́го, ино́го, ра́зве Тебе́, Го́спода не ве́мы, к Тебе́ припа́даем и Тебе́ мо́лимся, вопию́ще:

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, бу́ди нам во спасе́ние, да не убои́мся никоего́же зла, и в защище́ние живота́ на́шего, да не устраши́мся никоего́же врага́!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, гре́шныя ка́ющыяся спаса́яй, спаси́ у́бо и нас многогре́шных!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, умножа́яй всем ми́лость Твою́, умно́жи ю и на нас, и поми́луй ны, я́ко не́мощни есмы!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, продолжи́ нам век к покаянию и не осуди́ нас на посече́ние с смоко́вницею безпло́дною!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, изба́ви ны искуше́ний, от ми́ра, пло́ти и диа́вола находя́щих, и укрепи́ в ве́ре и любви́ к Тебе́!

Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, сподо́би ны лице́м к лицу́ узре́ти Тя, и вни́ти в све́тлый черто́г Твой на брак А́гнчий!

Свят, Свят, Свят еси́ Го́споди Бо́же наш, поми́луй ны, па́дшее созда́ние Твое́, И́мене ра́ди Свята́го Твоего́!

Кондак 13

О, Пресвята́я, Животворя́щая, Нераздели́мая и Вседе́тельная Тро́ице, О́тче, Сы́не и Ду́ше Святы́й, Еди́не и́стинный Бо́же и Тво́рче наш! Ны́нешнее на́ше прие́мши благодаре́ние, низпосли́ нам благода́ть и си́лу от высоты́ Свята́го Престо́ла Твоего́, да, попра́вше вся плотски́я по́хоти, во вся́ком благоче́стии и чистоте́ поживем до конца́ дней на́ших, вы́ну восхваля́юще Пресвято́е И́мя Твое́ и зову́ще: Аллилу́иа!

Этот кондак читается трижды, затем икос 1 и кондак 1.

Моли́тва ко Пресвяте́й Тро́ице

Пресвята́я Тро́ице, Единосу́щная Держа́во, всех благи́х Вина́, что воздади́м Тебе́ за вся, я́же воздала́ еси́ нам, гре́шным и недосто́йным, пре́жде, не́же на свет произъидо́хом, за вся, я́же воздае́ши коему́ждо нас по вся дни и я́же угото́вала еси́ нам в веце грядущем? Подоба́ше у́бо за толи́кия благодея́ния и щедро́ты благодари́ти Тя не словесы́ то́чию, но па́че де́лы, храня́ще и исполня́юще за́поведи Твоя́: мы же, страсте́м на́шим и злым обы́чаем вне́мше, в безчи́сленныя от ю́ности низверго́хомся грехи́ и беззако́ния. Сего́ ра́ди, я́ко нечи́стым и осквернённым, не то́чию пред трисве́тлое Лице́ Твое́ безсту́дно яви́тися, но ниже́ И́мене Твоего́ Пресвята́го изрещи́ довле́яше нам, а́ще бы не Ты Сама́ благоизво́лила, во отра́ду на́шу возвести́ти, я́ко чи́стыя и пра́ведныя лю́биши, гре́шники ка́ющияся ми́луеши и благоутро́бне прие́млеши. При́зри у́бо, о, Пребоже́ственная Тро́ице, с высоты́ Святы́я Сла́вы Твоея́ на нас, многогре́шных, и благо́е произволе́ние на́ше вме́сто благи́х дел приими́: и пода́ждь нам ду́ха и́стиннаго покая́ния, да возненави́девше вся́кий грех, в чистоте́ и пра́вде, до конца́ дней на́ших поживем, творя́ще пресвяту́ю во́лю Твою́ и сла́вяще чи́стыми по́мыслы и благи́ми дея́ньми сладча́йшее и великоле́пое И́мя Твое́. Ами́нь.

{{_LINK1_}}

---

buditeli.info © 2017